

Przykładowa realizacja wykonana przez klasę: „Różne oblicza Konrada w *Wielkiej Improwizacji*”.

1. Konrad – poeta¹:

- samotny i nierozumiany przez innych ludzi,
- świadomy swojej wyjątkowości i wybitności,
- wsłuchany w siebie i w swoje myśli,
- twórca świadomy potęgi ale i słabości słowa („Myśl leci bystro nim się w słowach złamie”),
- tworzy z niczego jak Bóg, dlatego tylko Bóg może go w pełni zrozumieć,
- urodził się z talentem poetyckim.
- wyrazy wartościujące wykorzystane przez Konrada służą autokreacji – stworzeniu obrazu swojej osoby jako samotnego poety/twórcy - indywidualisty, czującego silniej niż inni ludzie i świadomego swojej potęgi (np. NIESZCZESNY kto dla ludzi głos i język trzodzi” lub „Ja Mistrz wyciągam dłonie...”),
- twórczość Konrada jest jego zdaniem doskonała i niedościgniona przez innych (np. „pieśń to WIELKA...”),

Przykładowe ważne cytaty:

„Ja mistrz wyciągam dłonie...”

„Samotność, cóż po ludziach...”

„Jam się twórcą urodził”

„Sam śpiewam...”

„Depczę was wszyscy poeci/Wszyscy mędrce i proroki”

2. Konrad – dobroczyńca narodu:

- współodczuwa z narodem, cierpi razem z ludźmi,
- szuka sposobu, aby zmienić los Polaków
- konfrontuje się z Bogiem w imię dobra ogółu (jak Prometeusz),
- uważa, że kocha naród bardziej niż Bóg, ponieważ Bóg jest bierny,
- chce przyjąć cierpienia wszystkich na siebie,
- czuje się godny tego, żeby otrzymać część boskiej władzy,
- wierzy w to, że spożytkuje tę władzę we właściwy sposób.
- wyrazy wartościujące służą zbudowaniu kontrastowych obrazów Konrada – dobroczyńcy narodu (przyjaciel, kochanek, ojciec -> serce) i Boga – istoty biernej i obojętnej na cierpienie („zawsze rządysz, zawsze sądzisz -> rozum),
- emocje sprawiają, że wypowiedź Konrada staje się bardziej dynamiczna i konfrontacyjna,
- uniesienie bohatera spowodowana jest cierpieniem rodaków.

Przykładowe ważne cytaty:

„Ale ta miłość moja na świecie,/Ta miłość nie na jednym spoczęła człowieku,/ Jak owad na róży kwiecie...”

¹ Kolor czarny – efekty aktywności pierwszej

Kolor niebieski – efekty aktywności drugiej

Kolor zielony – efekty aktywności trzeciej

„Chcę go dźwignąć, uszczęśliwić,/Chcę nim cały świat zadziwić”
„Daj mi rząd dusz...”

3. Konrad – tyran i okrutny władca:

- żąda bezwzględnego posłuszeństwa,
- sam wie, co będzie dobre dla narodu,
- wyraża pogardę dla „zwykłych śmiertelników”,
- unosi się pychą, twierdząc, że nikt nie kocha Ojczyzny tak jak on.
- wyrazy wartościujące służą podkreśleniu wielkości Konrada i jego przewagi nad zwykłymi śmiertelnikami,
- miłość do narodu miesza się u Konrada z pogardą do ludzi i pychą wobec Stwórcy (pogarda i pycha zaczynają przeważać)

Ważne cytaty:

„Co ja zechcę, niech wnet zgadną,/Spelnia, tym się uszczęśliwią,/A jeżeli się sprzeciwią,/Niechaj cierpią i przepadną”

„Niech ludzie będą dla mnie jak myśli i słowa,/Z których, gdy zechcę, pieśni wiąże się budowa; —/Mówią, że Ty tak władasz!”

4. Konrad – przeciwnik w walce z Bogiem:

- unosi się wobec Boga coraz większą pychą,
- uważa, że Bóg nie może go lekceważyć, bo są do siebie podobni,
- zarzuca, że Bóg źle rządzi światem, bo pozwala na cierpienie i zło,
- mówi, że on ma serce, a Bóg kieruje się tylko rozumem,
- Bóg jego zdaniem popełnia błędy, nie jest doskonały,
- milczenie Boga powoduje jego frustrację i gniew,
- grozi Bogu wojną, którą Bóg przegra, bo Konrad jest gorszym przeciwnikiem niż Lucyfer,
- chce powiedzieć, że Bóg jest dla świata carem, ale ubiega go zły duch.
- wyrazy wartościujące tworzą obraz Konrada jako potężnego bytu, który żąda konfrontacji z Bogiem,
- Bóg staje się wrogiem, z którym trzeba walczyć, aby zdobyć władzę,
- Bóg jest ułomny, popełnia błędy, jest niezdolny do uczuć.

Ważny cytat:

„Odezwiń się, — bo strzelę przeciw Twej naturze;

Jeśli jej w gruzy nie zburzę,

To wstrząsnę całym państw Twoich obszarem;

Bo wystrzelę głos w całe obręby stworzenia:

Ten głos, który z pokoleń pójdzie w pokolenia:

Krzyknę, żeś Ty nie ojcem świata, ale...”